

Kunduzun Büyük Fikri

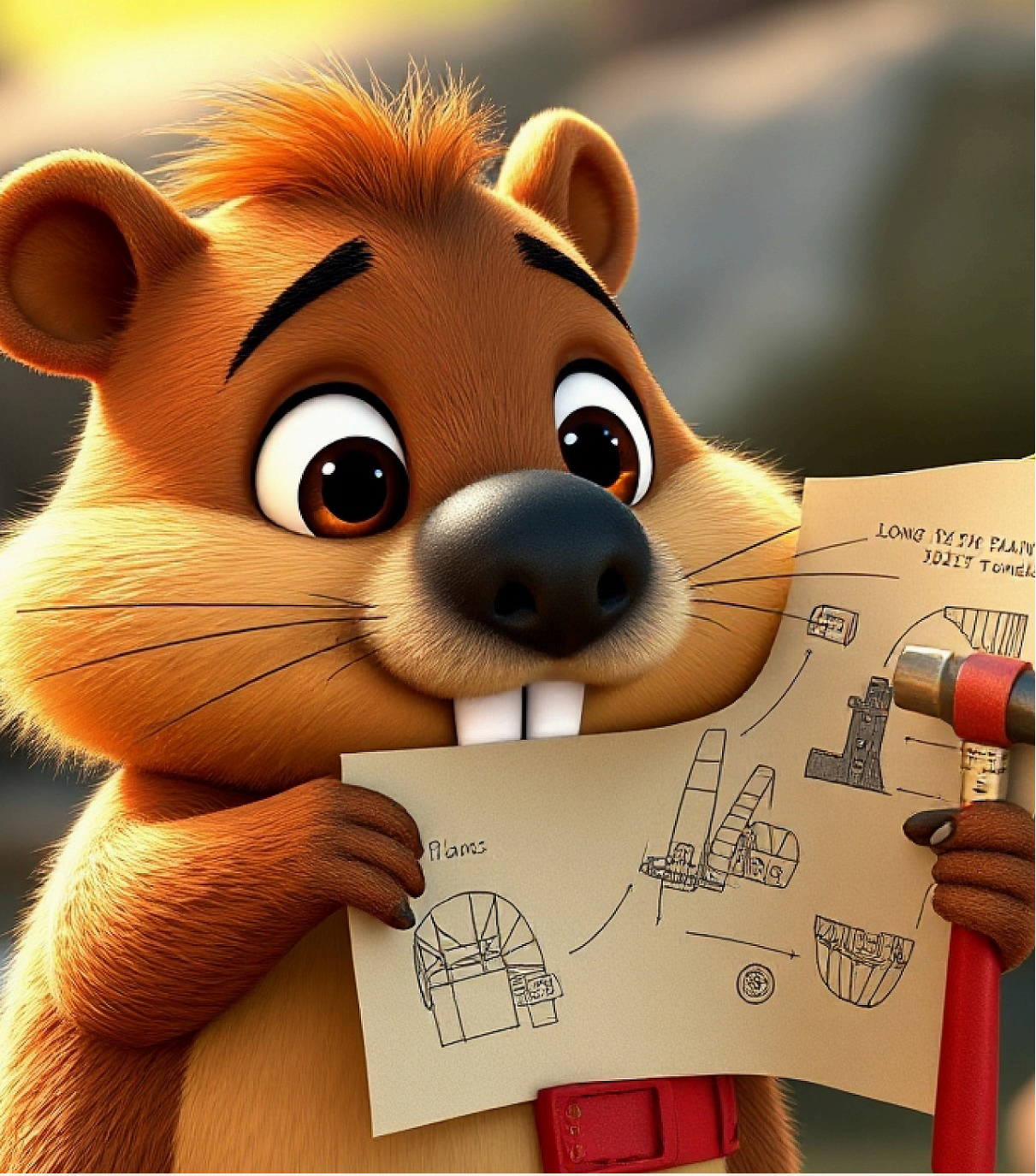
Yavuz DEMİRKIRAN

Kunduzun Büyük Fikri

Yavuz DEMİRKİRAN

Kunduz Benny, pırl pırl orman nehrinin yanındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Her sabah ördeklerin kürek çekişini, kurbağaların taştan taşa zıplayışını izlerdi. "Bir gün," dedi Benny küçük kırmızı alet kemerini sıkıca bağlayarak, "bütün ormanın en harika su oyun alanını inşa edeceğim." Kocaman kara gözleri heyecanla parlıyor, yassı kuyruğu suya mutlu bir şıptıyla vuruyordu.

Benny büyük bir yaprağın üzerine kömür kalemle planlar çizdi. Uzun kaydıraklar, kıvrımlı tüneller ve nilüfer yaprakları gibi salınan yüzen platformlar çizdi. "Şıprtılar, vınlamalar ve hız olacak!" diye sevindi, bıyıkları seğiriyordu. Nehri ipiyle ölçtü ve küçük çekiciyle kazıkları çamura çaktı. Su oyun alanı harika olacaktı ve hemen başlamak istiyordu.

Nehrin aŗaŗısında, su samuru Mabel, p r zs z taŗlarla dolu mavi  antasıyla y z yordu. Kurbaŗa Pip, geniŗ sarı g neŗ Őapkasıyla kıyı boyunca zıplıyordu. Dede Kaplumbaŗa, g neŗte parlayan altın g zl kleriyle ahŗap bastonuna yaslanarak yavaŗŗa y r yordu. "Ne inŗa ediyorsun, Benny?" diye sordu Pip. "ŗimdiye kadarki en harika su oyun alanını!" dedi Benny. "Kaydıraklarla, t nellerle ve y zen Őeylerle!"

Benny o gün inşaatla başladı. Kütükleri ve dalları nehrin karşısına yığdı ve sarmaşıklarla sıkıca bağladı. Pürüzsüz ağaç kabuğundan yüksek bir kaydırak yaptı ve suya örülmüş dallardan bir tünel yerleştirdi. O kadar hızlı çalışıyordu ki yassı kuyruğu arkasında sallanıyordu. "Biraz daha," diye mırıldandı, çekiçleyerek, bağlayarak ve su sıçratarak.

Ama Mabel eve yüzmeye çalıştığında bir kütük duvarına çarptı. "Eyvah," dedi daireler çizerek yüzerek. "Yüzme yolum kapandı!" Bir dalın üzerinden tırmandı ama mavi çantası bir dala takıldı. "Benny, geçemiyorum!" diye seslendi. Benny inşaatından başını kaldırdı, şaşırmıştı. Yüzme yollarını hiç düşünmemişti.

Kısa süre sonra diğer hayvanlar sorunun ne olduğunu görmeye geldi. İki ördek yüzen platformun arkasındaki yuvalarına ulaşamadı. "Isıtmamız gereken yumurtalarımız var!" diye vakladılar. Bir balık ailesi tünelden geçmeye korkup bir kayanın altına saklandı. Su kalabalık ve kafa karıştırıcıydı. "Affedersiniz," dedi küçük bir ses. Bastonuyla yavaşça ilerleyen Dede Kaplumbağa'ydı. "Tırmanamıyorum ya da sıkışamıyorum. Geçebilir miyim?"

Benny'nin karnında tuhaf bir burulma hissetti. Oyun alanı eğlenceli olmalıydı, bir duvar değil. Ama hepsini tek başına, kimseye sormadan inşa etmişti. "Bilmiyordum," dedi sessizce. Heyecanlı yüzü sarktı, bıyıkları düştü. "Sadece harika olmasını istemiştim." Mabel patisini okşadı. "Hâlâ harika olabilir," dedi. "Ama suyu paylaşmalıyız."

Dede Kaplumbağa bastonunu nazikçe çamura koydu. "İyi icatlar," dedi yavaş, sevecen sesiyle, "herkes için güvenli ve faydalı olmalı." Pip o kadar hızlı başını salladı ki sarı şapkası sallandı. "Küçük hayvanların sığ suya ihtiyacı var!" dedi. "Ve benim geniş bir yüzme yoluna ihtiyacım var," diye ekledi Mabel. Benny dikkatle dinledi, bir patisi ölçü ipinin üzerindeydi. Sonra başını salladı. "Haklısınız," dedi. "Daha iyi bir plan yapalım."

Benny yaprak planlarını açtı ve düzeltti. "Duyduklarım şunlar," dedi. "Açık yüzme yollarına, minik dostlar için sığ suya ve yavaş olanlar için yumuşak rampalara ihtiyacımız var." Mabel kaydıracağı işaret etti. "Bunu koru!" dedi. Dede Kaplumbağa suya dokundu. "Buraya yumuşak bir rampa," dedi. Pip zıpladı. "Ve küçük bir sıçrama havuzu!" Hep birlikte çizmeye başladılar, kömür kalemi elden ele geçiriyorlardı.

Sonra herkes bir takım olarak çalıştı. Mabel daldı ve çevik patileriyle sarmaşıkları su altında bağladı. İki ördek dallar taşıdı. Pip sığ havuzları içine şıp diye atlayarak denedi. Dede Kaplumbağa rampaları izledi ve yavaş, bilgece öğütler verdi. Benny çekiçledi ve ölçtü, ama artık önce soruyordu. "Bu yeterince geniş mi?" diye seslendi. "Bu yeterince yumuşak mı?" Bütün nehir meşgul ve mutluydu.

Sonunda oyun alanı hazırıldı. Pürüzsüz ağaç kabuğundan kaydıraklar ve kimsenin sıkışmadığı açık uçlu kıvrımlı tüneller vardı. Yüzen platformlar büyük nilüfer yaprakları gibi salınıyordu. Aralarında geniş yüzme şeritleri kıvrılıyor, yumuşak rampalar suya iniyordu. Küçükler için sığ bir sıçrama havuzu parlıyordu. Benny çekicini bıraktı ve arkadaşlarına baktı. "Herkes için işe yarıyor mu görelim," dedi.

Mabel bir ıgıkla kaydırdan ařađı hızla indi ve derin suya sıçradı. Pip sıđ havuzda zıpladı, sarı řapkası yanında yüzüyordu. Ördekler geniş řeritlerden yuvalarına dođru kürek çekti. Dede Kaplumbađa yumuřak rampadan yavařça yuvarlandı ve buruřuk yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Muhteřem," dedi. Benny'nin yassı kuyruđu sevinçle suya vurdu. Herkes oynayabiliyordu!

Bütün öğleden sonra hayvanlar su oyun alanında toplandı. Balıklar açık tünellerden hızla geçti. Kurbağalar yüzen platformlarda zıpladı. Su samurları kaydıraklardan aşağı yarıştı, ördekler sakince yüzdü. Benny çekicini inşa etmek isteyen herkesle paylaştı, Mabel da küçük bir taş köprü için nehir taşlarını paylaştı. "En iyi oyun alanı!" dedi Pip. Ve herkes aynı fikirdeydi.

Güneş batmaya başladığında hayvanlar yüzen platformlarda dinlendi. "Teşekkürler, Benny," dedi Dede Kaplumbağa yumuşakça. "Dinledin ve bütün farkı bu yarattı." Benny her boyuttan arkadaşlarına baktı, birlikte su sıçratıp gülüyorlardı. "En harika oyun alanı," dedi, "herkesin paylaşabildiğidir." Kırmızı alet kemeri bir dalda asılıydı ve kalbi sıcacık, dopdoluydu.

O günden sonra su oyun alanı ormanın en mutlu yeri oldu. Benny planlarını ve aletlerini yanında tuttu ama her zaman önce arkadaşlarına sordu. "İyi fikirler birlikte daha iyi büyür," demeyi severdi. Ve her akşam büyük küçük hayvanlar pırıl pırıl nehrin yanında toplanıp kayar, su sıçratır ve suyu paylaşırdı.

Su oyun alanı hâlâ pırlıl pırlıl nehrin yanında duruyor; geniş şeritler, yumuşak rampalar ve herkes için kaydıraklarla. Benny yanında kırmızı alet kemeriyle yüzen bir platformda oturup arkadaşlarının oynayışını izliyor. Dinlemenin ve paylaşmanın büyük fikrini gerçekten harika yaptığını biliyor. Ve yeni küçük bir hayvan geldiğinde Benny her zaman soruyor: "Bunu senin için de nasıl işler hale getirebiliriz?"